



**שיים:**

בפתח תקוה נוסדה אגודה ימית. יצחק, בן ה-15, היה אחד מ-50 שהצטרפו, נשאר לבסוף יחיד. בשבתות ירד (בטרמפ או באופניים) לתל-אביב, יצא בסירות זבולון בחתירה או במפרשים. בינתיים הצטרף גם להפועל, שם הוא חותר בטיי רות-מרון קלות. לא איכפת לו לקפוץ מסירה (של אגודה אחת) לסירה (של אגודה שנייה). 4 פעמים בשבוע היא מתרחץ בים, גם בחורף, כדי לחשו את הגוף. "זה כלל לא מוזיק. להיפך, זה בריא, תנסה!"

**בוקס:**

למד בהפועל לפני שנתיים, השתתף בתחרות רשמית (תיי קן). "חשבתי שצריכים להרגיש את זה. הרגשתי ויצאתי. לא היה זמן, חוץ מזה חשבתי שצריכים להשאיר את זה לאנשים שלא איכפת להם על הפרצופים שלהם. לי איכפת." במלון השרון נתנה לו הזדמנות להתגושש עם כלב שוודי גדול-מידות, שהתאהב בו, לא הרפה ממנו, רץ אחריו גם לשפת הים, אך לא זינק אתו למים. הסיבה: "לכלב היה קר."

**באלט:**

רקד שנתיים אצל אירנה גטרי. "התחלתי בזה מפני שהיו לי חברים שעסקו בעסקי אמנות. לא אוהב לנגן. החלטתי לעשות משהו יותר מושך. כשהתחלתי לטוס לא יכולתי עוד להתרכז, עזבתי. באויר לא כדאי לרקוד. זה מסוכן קצת." ומלבד זה, כל אקרובטיקה אווירית, שיש לפעמים חשק לבצעה, עולה לו 50 פרוטה, קנס, הגנבה ע"י המדריך הראשי של מועדון התעופה.

**רכיבה:**

מסוגל לנוע בכל הצורות. החל מרגליים ("הלכתי 700 ק"מ בקורס סיירים של הגדנע, מכיר את הארץ כמו את כף היד!") וכלה בטרקטור ("למדתי דרך אגב, היה לי חבר שעסק בזה, הראה לי איך, הרווחתי בזה המון כסף"). רוכב על סוס ("בכלל אוהב את כל החיות, ביחוד כלבים. היו לי המון. פעם קבלתי טיפוס מרועה ערבי שהייתי מצטרף אל עויו"), על אופנוע, נוהג במכונית. ("אם אתקע באיזה חור, אדע כיצד לצאת ממנו...").

**טיים:**

"הייתי מפליג בים. ראיתי מטוסים. זה אכל אותי. רציתי לטוס, אך לא היה מעשי. עד שפתחו קורס בקלוב ל"תעופה. קפצתי על זה. עברתי גם קורס בגדנע. אחר שש וחצי שעות ססתי לבד. חשבתי שאתרגש, אבל לא התרגשתי כלום. הפסקתי את הלמודים בבית-הספר מפני שהפריעו קצת לטייס. רציתי ללמוד טייס באמריקה, לא נתנו לי. בצבא אלמד לטוס באוירונם גדולם. באויר אני מרגיש את עצמי מעל לעולם שלנו. שאינו שווה הרבה היום."



**הצייד:** כשהיה צעיר מכדי לקבל רשיון לרובה יצא יצחק עם רובהו (ורשינו) של חברו לצוד ברוזיבר. אותו יוצאים לציד חברו וכלבת-הציד שלו, "ימית".

**כבית:** ליד בית הוריו של יצחק יש משק עזר של 200 תרנגולות, עז וירקות. "לא אוכלים רע, יש מה שחסר בשוק!" אומר יצחק, העולה לפעמים על הגג ומולק רא"ש של יונה. הוא רגיל לשרת את עצמו, לחלוב את העז, לנהץ את בג"דיו. אמו, אסתר, "היתה נאלצת להשלים" עם ע"סוקיו אלה המסוכנים של בונה, שטס באחד הימים מעל לבית, הציג לעיני אמו להטוטים מסוכנים, "גוד" את הגגות במטוס בו נהרג כעבור זמן מה חברו הטייס אפשטיין. "יש בהחלף הנאה מ' זה! מודה יצחק, נזכר: "אבל אמא ידעה מיד שזה הבן המשוגע שלה!"

